

Hop med ind i det nye år: Hvad er Ebeltofts

Vi har spurgt seks profiler fra Ebeltoft, hvad de ser som byens styrker og udfordringer i 2024. Handelsliv, flere børnefamilier, trafik, folkepark, medborgerhus, fiskerihavn og 'givisme' er nogle af de emner, der fremhæves.

ANNE FRANK HENRIKSEN
anne.henriksen@lokalavisen.dk

Har du kommentarer til profilernes tanker om Ebeltoft i 2024, eller andre synspunkter, ideer og projekter du vil dele med avisen, så er du altid velkommen til at kontakte os.
Foto: Lars Clement/BusinessFilm

Bente Steffensen bor i Ebeltoft. Selvstændig konsulent, bestyrelser, rekruttering mv. Aktuelle bestyrelsesposter på Djursland: Karpenhøj Naturcenter, Business Djursland. Tidligere: Aarhus Airport, Ebeltoft Kulturhus/Kulturloft.

Mikkel Elming er netop flyttet til Ebeltoft og har været direktør for Glas - Museet for glaskunst siden januar 2022. Han er uddannet cand.mag. i kunsthistorie ved Aarhus Universitet.

Anna Søgaard bor i Holme, er forkvinde for foreningen BLIS (By- og Landskabskultur Syddjurs) og medlem af rådet for Nationalparken Mols Bjerger. Anna Søgaard er arkitekt og landskabsarkitekt.

FRA LILLEPUT TIL VERDENSTJERNE

Som tilflytter for 6 år siden er det ganske særligt at opleve, at Ebeltoft udvikler sig markant.

Den lille pittoreske by med tætpakket bymidte gradbøjes løbende og præges mere og mere af liv hele året.

Masser af foreninger og initiativer fortsætter og udvikler traditioner – og kommer med nye visioner, der flytter grænser og skaber fællesskaber på tværs.

Ved et årsskifte er refleksioner og drømme for fremtiden naturligt. Jeg drømmer om *Givisme* og *Delemod*.

- At give/bidrage uden forventning om at få noget konkret igen.
- Mod til at dele viden, erfaringer og ideer og med hinanden.
- At vi i gensidig ægte respekt møder hinanden, samarebjder, giver plads og skaber loftshøjde for alle
- At vi gør os umage i mødet med andre mennesker og kulturer
- At vi lægger brokkeri, negativitet, smagsdommeri og "plejer" til side og åbner øjne, ører og ikke mindst hjertet for forskelligheden.

- At vi tør stå fast på, at hjælpe hinanden uanset smag og hvad vi brænder for

- At de store og tunge trækker – og arbejder med ægte involvering og hjælp - ikke mindst til de små, nye og anderledes

- At vi ikke udelukkende tænker, hvad vi selv kan få ud af gæsterne, men også hvad vores gæster tager med sig hjem

- At vi har modet til være stolte og stærke som både lilleput og verdensstjerne

Netop Givisme og Delemod skaber den autenticitet, som gør en verdensstjerne

Og den ægte verdensstjerne vil alle gerne møde – uanset om det er erhvervsturisten til konference, børnefamilien på sommerferie eller de mange endagsgæster.

KULTURLIV OG HØJ KVALITET

Ebeltoft er et smukt navn til en by. Det har en poesi og eventyrlighed, som andre byer må misunde os. Og byen har i de seneste år fået klang af mere end brostensromantik og æblemost. Den er blevet synonym med kulturliv, byudvikling og høj kvalitet.

Jeg er nytilflytter til Ebeltoft og er på kort tid blevet meget glad for byen. Den kan noget særligt og har et godt ry. Sådant, hører jeg, har det dog ikke altid været. Der er sket noget med byen de seneste 10 år.

Byen har fået en ny fortælling og her mener jeg ikke, man kan underdrive Maltfabrikkens betydning. Det var et umuligt projekt, som hele byen gik sammen om og kæmpede for. Der var en energi i det fælles mål, som jeg kan genkende, når jeg læser historien om Glas: En 'umulig' ide om et internationalt glaskunstmuseum skabt af civilsamfundet.

Jeg mener, at vi skal udvikle resten af byen i den fællesskabsånd og med den fornemmelse for kvalitet, som Maltfabrikken og Glas er skabt med.

Som læseren måske ved, så præsenterede kommunen i marts en plan for Ebeltoft med den lidt besværlige titel Klimarobust kystkultur. Bag titlen gemmer der sig en ret fantastisk plan, som kombinerer den nødvendige fremtidige kystsikring af byen med sikring af biodiversitet og kulturel byudvikling. Jeg synes, det er en god og vigtig plan.

Glas ønsker i dialog med kommunen at bidrage til udviklingen ved at lave en ny plads i byen foran museet. Vi kalder den Byens terrasse, og håber at realisere den snart. Vi ønsker med projektet, at den planlagte folkepark trækkes rundt om museet og ind i haven.

I november besluttede byrådet, at første skridt i planen netop skal være denne nye folkepark på halvøen ud for museet. Der virker dog ikke til at være anvist en vej for, hvordan man når i mål med hele den store plan. Det bliver nok svært at skaffe finansiering, hvis man ikke starter med at lave en bæredygtig og handlekraftig organisering, der har ansvar for hele projektets realisering. Det vil jeg følge spændt i 2024.

EBELTOFT – EN CHARMØR PÅ LANDKORTET!

Ebeltoftborgere bobler af energi, overskud og engagement. Vi har dygtige, lyttende politikere og et embedsværk, der arbejder hårdt for os.

Hvad mere kan man ønske sig?

Vi borgere elsker vores søkøbstad, turister strømmer hertil, tilflyttere, unge familier og seniorer slår sig ned og kan bare ikke få nok. Natur, kultur og smuk middelalderby.

Waw, det forpligter at være omgivet af al dette!

I 2023 kom forløsningen, på skuldrene af borgernes store indsats til Ebeltoft i Udvikling. Nemlig BOGLs store projekt, der binder middelalderby, havnearealerne og Vigen sammen, og som skal håndtere større mængder af havvand og regnvand.

Projektet vil med få justeringer blive en markant styrke for byen. Det er vigtigt, at projektet ikke fragmenteres og derved bliver et kludetæppe. Kystlinjen har brug for det samlede, overordnede faste blik.

En meget attraktiv og charmerende del af havnearealerne er Fiskerihavnen. Den er stadig autentisk med sine skure, tjære osv. og vigtigst af alt de smukke skibe, der er grundlaget for det hele. Fiskerihavnen med de få butikker og spisesteder balancerer endnu fint, men der skal ikke meget til, før det tipper. Fiskerihavnen må vi passe på, for den er sart!

Middelalderbyen kunne løftes. De smukke renæssance- og klassicistiske huse ses næsten ikke i butikkernes åbningstider. Her er mange skilte på facaderne, der ikke er helt efter bogen. Bevæger man sig gennem gaderne, må man regne med, at det bliver slalom mellem stativer, parasoller og løse skilte. I fællesskab med alle handelsdrivende og med respekt kan handelslivet forstærkes og blive en fantastisk kvalitetsoplevelse for alle. Det ses i mange smukke byer i Danmark og i udlandet, der som Ebeltoft har de historiske huse og gadeforløb.

Med få midler kan vores charmør - søkøbstaden Ebeltoft - blive en endnu større fryd for øjet.

styrker og udfordringer i 2024?

Michael Aakjær er byrådspolitiker i Syddjurs Kommune for Socialdemokratiet. Han er medlem af Sundheds- og ældreudvalget og Social- og beskæftigelsesudvalget, og så flyttede han til Ebeltoft fra Hornslet sommeren 2022.

Maria Madsen er ejendomsmægler MDE og indehaver af Ebeltoft-Mols Mægleren. Hun sidder desuden i bestyrelsen for Ebeltoft Håndværker- og Borgerforening og har boet størstedelen af sit liv i Ebeltoft.

Bue Kjær Monrad flyttede til byen med sin familie i 2020. Siden har han involveret sig flere ting. Han sidder i Distriktrådet, han er en del af aktivitetsudvalget på Kulturloft og har taget initiativ til Brew-Pub Jam. Lige nu undersøger han mulighederne for at starte en børnekulturforening i byen.

NÆSTEN ALLE KENDER ALLE

Ebeltoft, en forvokset smuktbeliggende landsby, købstad, kulturbym, hvor næsten alle kender alle.

Jeg har kendt byen gennem hele mit liv, men er først flyttet hertil for 1,5 år siden.

Ebeltoft er en levende by. Ofte har jeg hørt den nævnt som en seniorby, 'Rynkeby'. Det er nok kærligt ment og sammenlignet med andre byer i Syddjurs har Ebeltoft en højere gennemsnitsalder. Derfor skal vi lokalplanlægge og sikre attraktive muligheder for at opføre seniorboliger. Vi skal sikre et passende antal i rette størrelse og med bynær beliggenhed.

'Rynkeby' er et for forsimplet billede og hænger slet ikke sammen med en daglig færden i byen. Befolkningsprognosen for de næste 10 år viser, at antallet af borgere i aldersgruppen 5 - 14 år vil stige med ca 50%. Det skal vi forberede os på med bla. attraktive daginstitutioner og skoleforhold. Og vi skal arbejde for, at de unge ikke flytter fra byen, men i stedet tiltrækkes. Det kan fx gøres ved at få enten en efterskole - som der tidligere har været tale om - eller en ungdomsuddannelse til byen, der favner nogle af byens styrker; kultur, turisme eller det maritime.

Ebeltoft er Syddjurs' turismecentrum. Den position skal bevares og styrkes, og det kræver god infrastruktur. Vi skal turde påvirke Molslinjen, så vi får flere afgang. Den sag skal ikke glemmes i 2024.

Flere turister betyder flere biler. Det kræver bedre adkomstveje, en trafikregulering ved Nøset og en revurdering af trafikforholdenes beskaffenhed i omkring og langs havnene. Ebeltoft skal ud af blindtarmssituationen, og kan et konkret projekt påvirke Vejdirektoratet, er vi godt på vej.

Lad os endelig i 2024 få solgt Skelhøjeskolen og få lavet en ny lokalplan for området, så det udnyttes bedst.

En styrke ved Ebeltoft er det store antal af frivillige kræfter og foreninger. Dem skal der skabes bedre forhold for, så lad os dog træffe en beslutning om at bevare "Posthuset".

Vi får i 2024 gang i Folkeparken på Halvøen, men udviklingen må ikke ende i administrative forhindringer. Vi skal have gang i klimasikringen af kyst og havne, der delvist led under stormen "Pia." Og hvor kunne det være godt, hvis livet under overfladen i Vigen får det bedre. Jeg håber, et kommende superrev vil medvirke til det.

Det hele sker ikke i 2024, men vi skal holde liv i processerne, blive ved med at tale om dem og presse på, så det sker så hurtigt som muligt.

DET BEDSTE STED AT BO

Jeg synes, Ebeltoft er det bedste sted, man kan bosætte sig. Derfor er jeg også rigtig stolt over og glad for at præsentere vores område til potentielle nye borgere i byen.

Vi har i byen mange styrker og kan se positivt frem mod 2024. Vi kan tilbyde et aktivt handelsliv med en hyggelig gågade, store supermarkeder og et havneområde med masser af liv.

Gode restauranter, cafeer og kaffebarer og ikke at forglemme de fantastiske strande, adgang til naturen og Nationalparken.

Samtidig synes jeg, at befolkningsdiversiteten i Ebeltoft er helt ideel. Jeg kan mærke, at mange børnefamilier søger mod vores skønne område, både fordi man får mere bolig for pengene, samtidig med at man får alt det andet gode, vi kan tilbyde.

Vi er forskellige som mennesker, og det skal der også være plads til. Vi har fået Maltfabrikken som vores vartegn, og det er noget, jeg kan fornemme, mange taler positivt om, når vi snakker om Ebeltofts muligheder på mine fremvisninger af boliger.

Lige såvel er Ebeltoft Skole og de mange børneoplysningsmuligheder vigtige parametre for, om valget skal falde på Ebeltoft som det næste bosætningssted for børnefamilierne.

Vores største udfordring, sikkert ligesom mange andre byer, er at fastholde et aktivt handelsliv med specialbutikker. Vi skal huske at købe lokalt og bakke op om Ebeltoft Handelsstandsforening, som gør et stort stykke arbejde for at tiltrække kunder til byens butikker. Vi erhvervsdrivende skal også tænke på at gøre os lækre for dem, som bor her året rundt, det er bl.a. det, der gør byen unik, at vi er aktive både sommer og vinter.

Hvis vi hele tiden har det i vores tanker, kan 2024 bare komme an.

LIGE VED OG NÆSTEN

Dette skriv er en note til mig selv, og alle andre i byen, som ønsker at komme hinanden ved.

Ebeltoft er en skøn by, som gennem de sidste ti år har udviklet sig til noget godt, stærkt og til noget afventende. Nye kulturinstitutioner har set dagens lys, mennesker flyttet til, forventningerne steget, og ressourcerne synes samme sted som før.

Lige så gode og joviale vi er, når vi åbner vores by for verden, lige så meget glemmer vi at definere vores lille by, og identiteten kan synes svær at mærke.

I Ebeltoft er vi glade for kunst, kultur - samvær og sammenhold. Vi støtter ethvert nyt tiltag med klapsalver og skåltaler om, hvor stort det bliver, når ... og så ramte hverdagen.

Vi har støttet institutioner, som havde visioner om åbenhed og folkelighed, men som måske kan være svære at opretholde, når hverdagsøkonomien rammer. Husker vi egentlig selv at bidrage og møde op til de arrangementer, der allerede står?

Vi har et byråd, som byder op til borgerinddragelse, men efter at have fået hænderne op af lommerne, står vi forventningsfulde og bliver mere og mere bedrøvede, indtil vi får at vide, at kassen er tom.

Jeg har valgt at kalde dette skriv 'ligeved og næsten'. For ligesom vi har ønsker for byen, så glemmer vi måske at delagtiggøre os. Når projekter får støtte, er det måske svært at huske udgangspunktet, fordi det er for dyrt at gå hele vejen? Når byrådet spørger, glemmer vi måske at byde ind? Når byrådet så sætter vores ønsker på form, glemte de måske lige virkeligheden i budgettet? Jeg oplever, at vi mangler et sted som er folkets. Et medborgerhus, hvor vi kan mødes på tværs af aldre, interesser og foreninger. Et sted, hvor vi ikke skal booke og betale på kommunens officielle platform, men hvor vi forstyrrer hinanden og beriger hinandens hverdag og i sidste ende helbred.

Dét er emner, jeg ofte lufter i Distriktrådet. Tanker jeg har med mig til jam på BrewPub, hvor den 11. spiller er halvdelen af legen, i legegruppe med ligesindede fædre og på mine børns skole. Men jeg skal også huske selv 'at gøre noget ved det', når hverdagen rammer.

Jeg ønsker at se mange flere medborgere som en del af Ebeltofts udvikling. Du er hermed inviteret!